

**KAJEVA
ZGODBA**

KAJ zapuša Zemiyo. Od njega se poslavlajo Gaja, njen brat Dan in stric Gregor, veliki slovenski znanstvenik, strokovnjak za medplanetarne raziskave.

KAJU pomagajo popraviti njegovo napravo, da bi lahko vzpostavil stik z Vesoljani s planeta Alpha Proxima Centauri. Z vesoljsko ladjo se bo odpeljal domov na svoj planet.

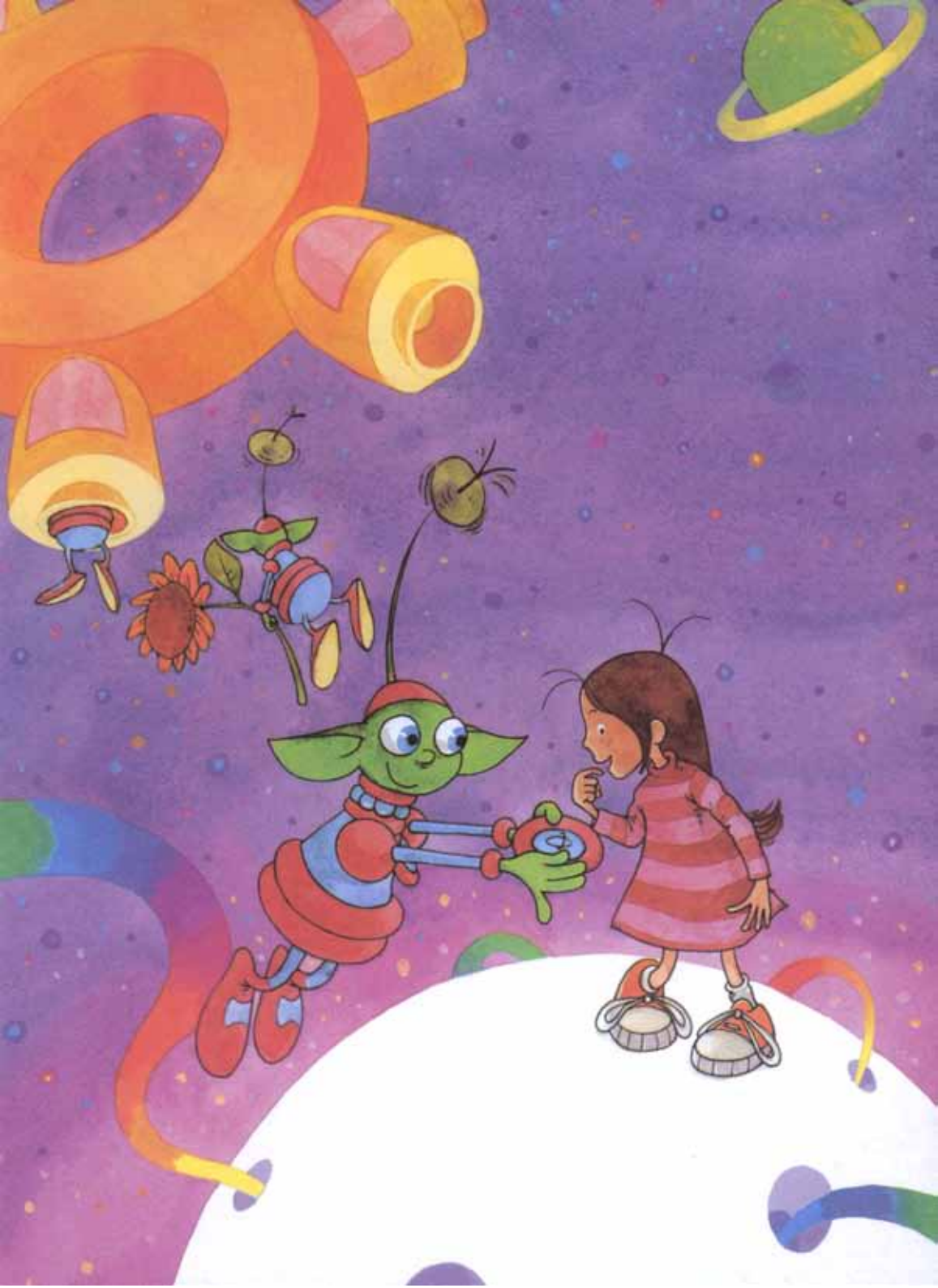
KAJ podari Gaji v spomin na njuno srečanje svojo vesoljsko napravo:

»Upam, da bo delovala! Morda se ne vidiva nikoli več, a preko naprave bova ostala povezana.«

KAJ in Gaja se poslednjič objameta, zašepetata si nekaj besed v uho ...

Vrata vesoljske ladje se zaprejo. Zasliši se nenavaden zvok in že je ladja le še majhna pika na nebu.

DOBRODOŠEL
SPET DOMA

Na planetu Alpha je zbrana ogromna množica Alphanov. Vsi želijo videti vrnitev vesoljske ladje, ki se vrača s prvega raziskovanja Zemlje. Valovita mavrica zažari v čudovitih barvah, ko se ladja spušča na tla.

Ladja pristane. Vrata se odprejo in prikaže se KAJ.

Godba na pihala zaigra himno, častna četa izstreli salvo v pozdrav junaku, ki ponosno stopa na tribuno. Za njim šest Alphanov nosi zaboje, ki ga je prinesel z Zemlje. Postavijo ga pred predsedniško tribuno.

Predsednik izreče KAJU pohvalo:
»Tvoj obisk na Zemlji je bil pogumno
dejanje. Dobro si opravil nalogo.
Čestitamo ti! Podeljujemo ti ime:
KAJ 1.«

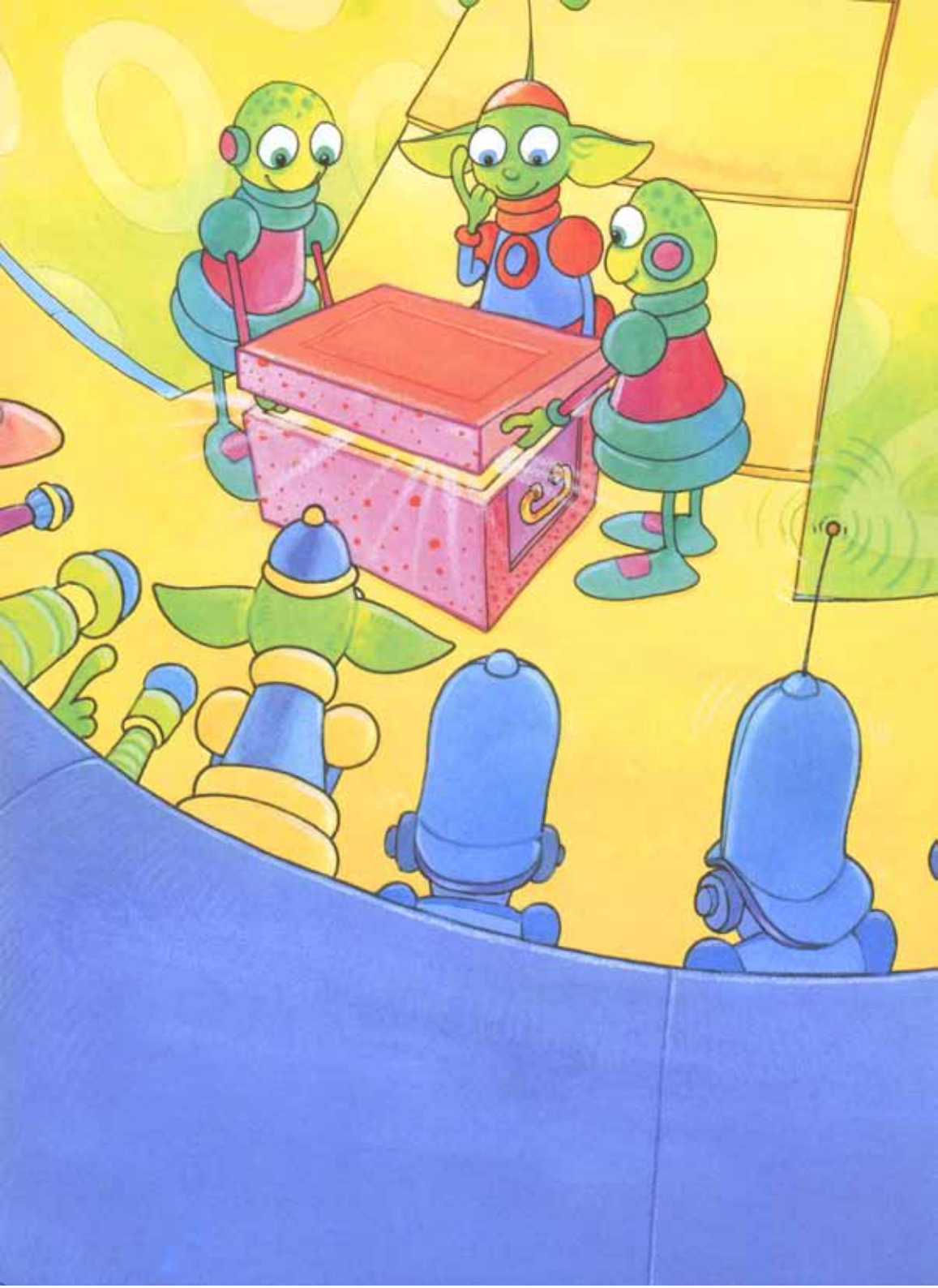
KAJ se zahvali in stopi bliže
k zaboju. Nastopil je dramatični
trenutek, ko bodo zaboj odprli.

Številni novinarji planejo k zaboju,
fotoaparati začnejo bliskati, kamere
brneti, zvezdotelov TV-kanal Astro
prenaša dogajanje na vse planete.
Milijarde prebivalcev, ki zleknjene
doma v naslanjačih gledajo zvezdo-
telov prenos pristanka v živo, se
napeto zastrmijo v ekrane.

Pokrov dvignejo. Toda iz zaboja se zavalj nekaj velikega, okroglega, kosmatega ... »Pozdravljeno, galaktično ljudstvo!« čudno zamomlja med cmokanjem, žvečenjem in pljuvanjem.

»Vesoljski virus! Vesoljski virus!« v mikrofone vzklikajo komentatorji zvezdotela Astro in novinarji združenega časopisnega podjetja ter državne radijske postaje. Agenti galaktične policije nemudoma obstopijo zaboj in preprečijo nadaljnji prenos.

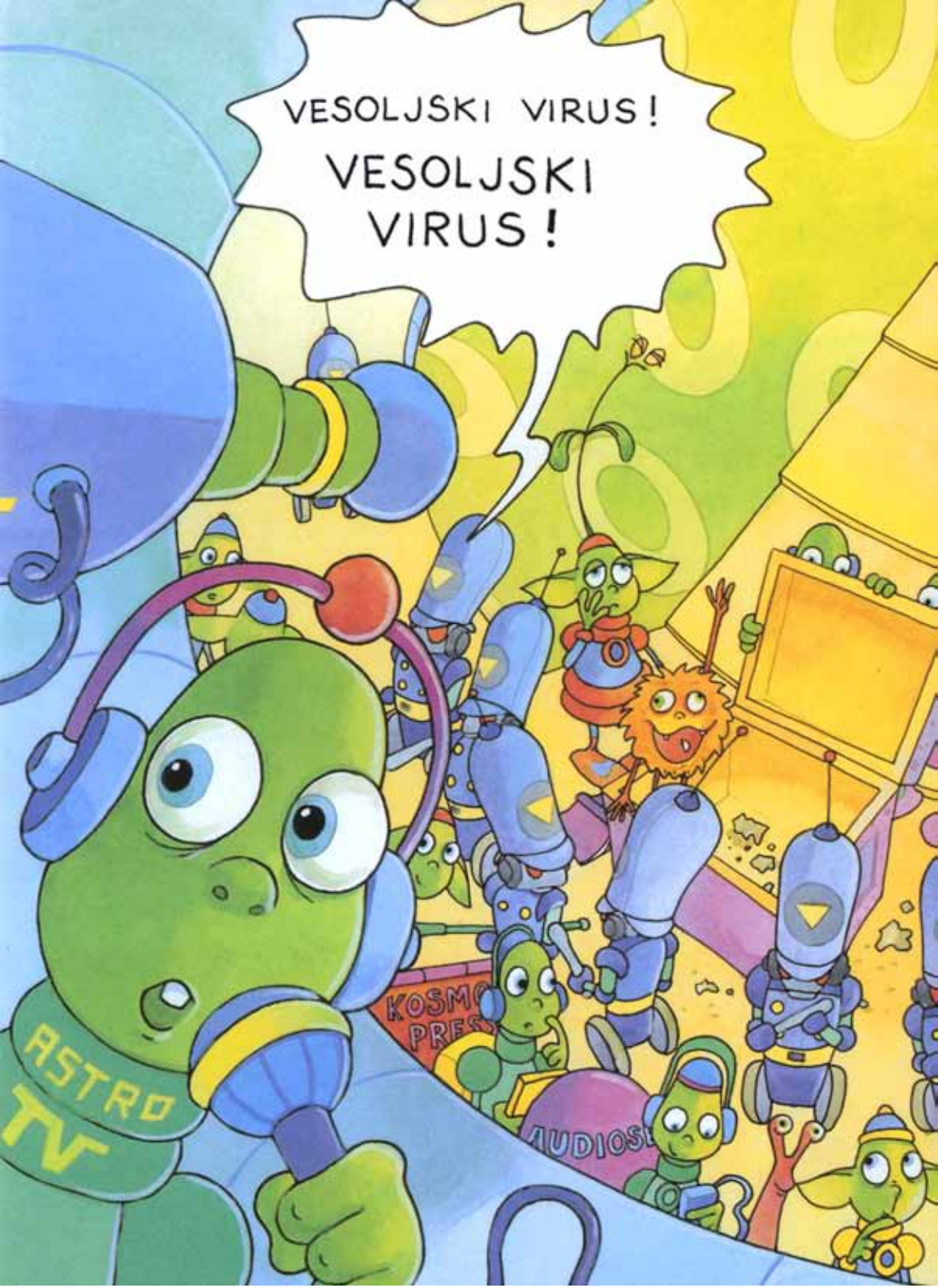
»Vse je uničil!« je prešinilo KAJA. Planil je k zaboju in na dnu našel le še papirnate ogrizke s črkami.

Virus je obgrizel tudi Gajino poslovilno pismo. Besede so bile komaj še prepoznavne. Sklonil se je in koščke papirja pobral in jih skrbno spravil v žep. Virus mu je pojedel tudi sendvič? Pa še zmrznjen je bil. Kako naj sedaj pokaže Alphanom, kaj jedo Zemljani? Vesoljski virus je bil zares požrešen. Pojedel je tudi kuharsko knjigo. Ostalo je le še nekaj koščkov.

VESOLJSKI VIRUS!
VESOLJSKI
VIRUS!

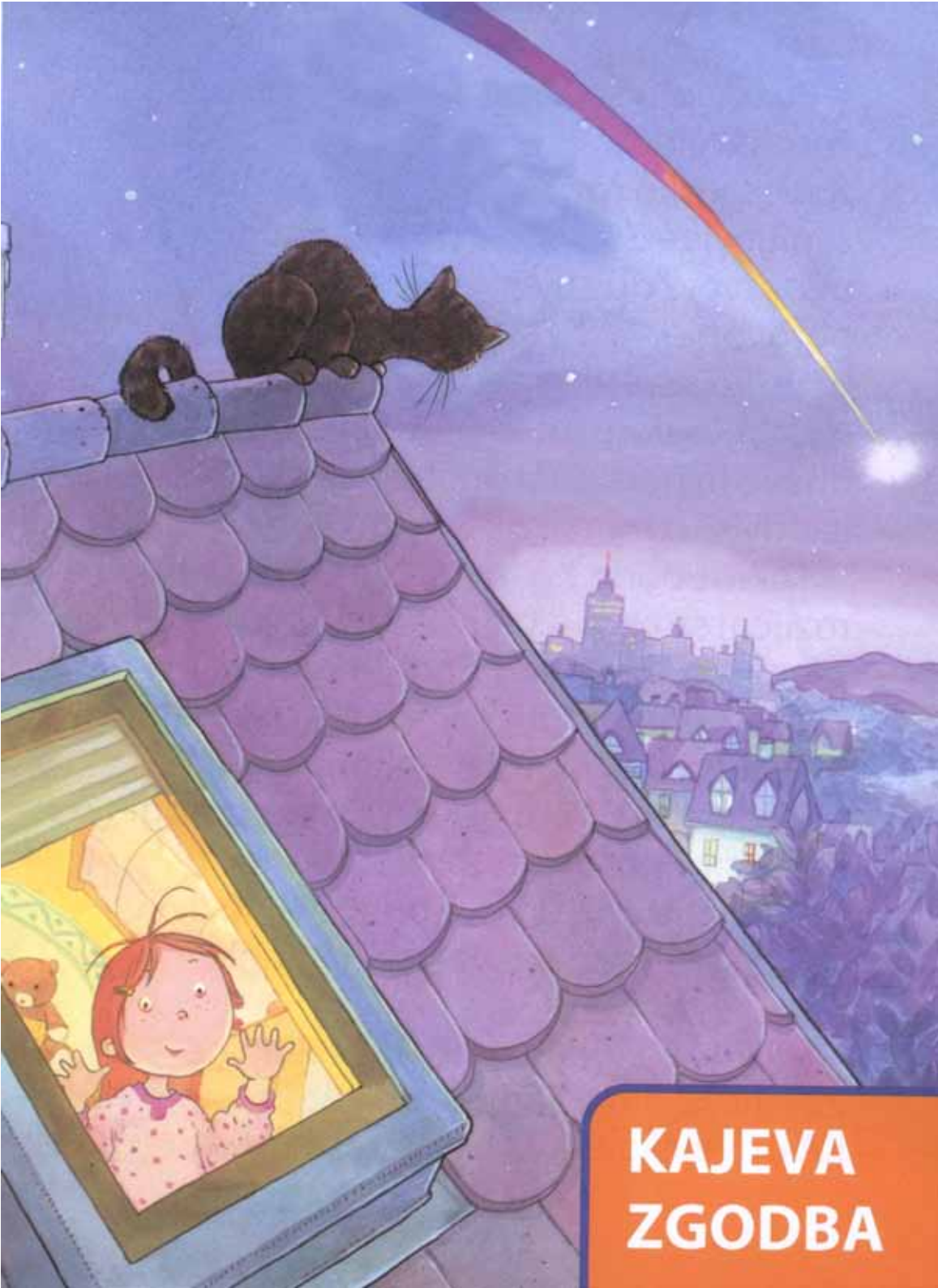

NE SMEVA
JIH RAZOČARATI!
NAZAJ NA ZEMLJO BO
TREBA, PO NOVE
VZORCE!

Predsednik Alphe je pogledal proti razburjeni množici in šepnil KAJU:
»Ne smeva jih razočarati! Nazaj na Zemljo bo treba, po nove vzorce!«

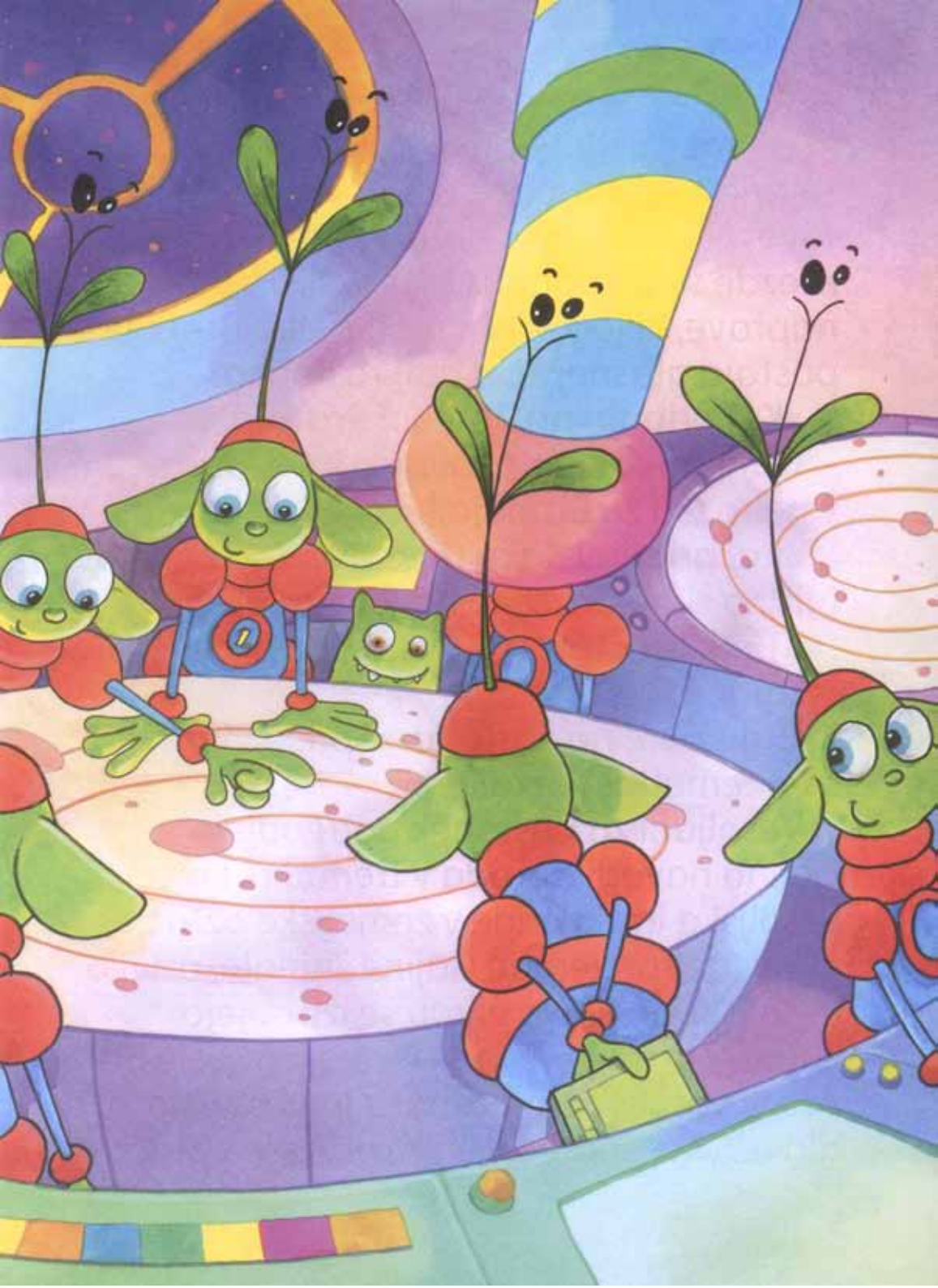
**KAJEVA
ZGODBA**

Pričenjajo se priprave na ponovno vesoljsko potovanje. V kabinetu Inštituta za vesoljsko raziskovanje si ogledujejo zemljevide Zemlje in skrbno načrtujejo odpravo. Zapisujejo glavne cilje potovanja. KAJ v svojo elektronsko beležko zapiše vse, kar jim pride na misel o nalogi na Zemlji. Delajo cele dneve in noči. Od uspeha nove odprave je odvisno marsikaj.

Tokrat bodo KAJA na Zemljo spremljali različni strokovnjaki. Za vse Alphane je izjemnega pomena nadaljnje znanstveno proučevanje in navezovanje prijateljskih stikov z Zemljani.

»Če boste dobro opravili svoje naloge, boste napredovali v drugo triado galaktične univerze in pridobili naziv vesoljski vedež,« zaupa predsednik Alphe raziskovalcem.

Vesoljska ladja ponovno odleti na Zemljo. Z njo se odpeljejo vodja odprave KAJ, dvojčka Elfi in Natu, Tehno, Etno ter

Arte. Vsi so si med seboj podobni in na moč radovedni. Imajo se radi, so prijatelji in dobri sodelavci.

Vesoljska ladja se bliža Zemlji. Prve zvezde se prižigajo. Gaja zasliši brnenje naprave, ki jo je dobila od KAJA. Brnenje postaja glasnejše in bolj razločno.

»Kaj prihaja na Zemljo! Pristaja!«

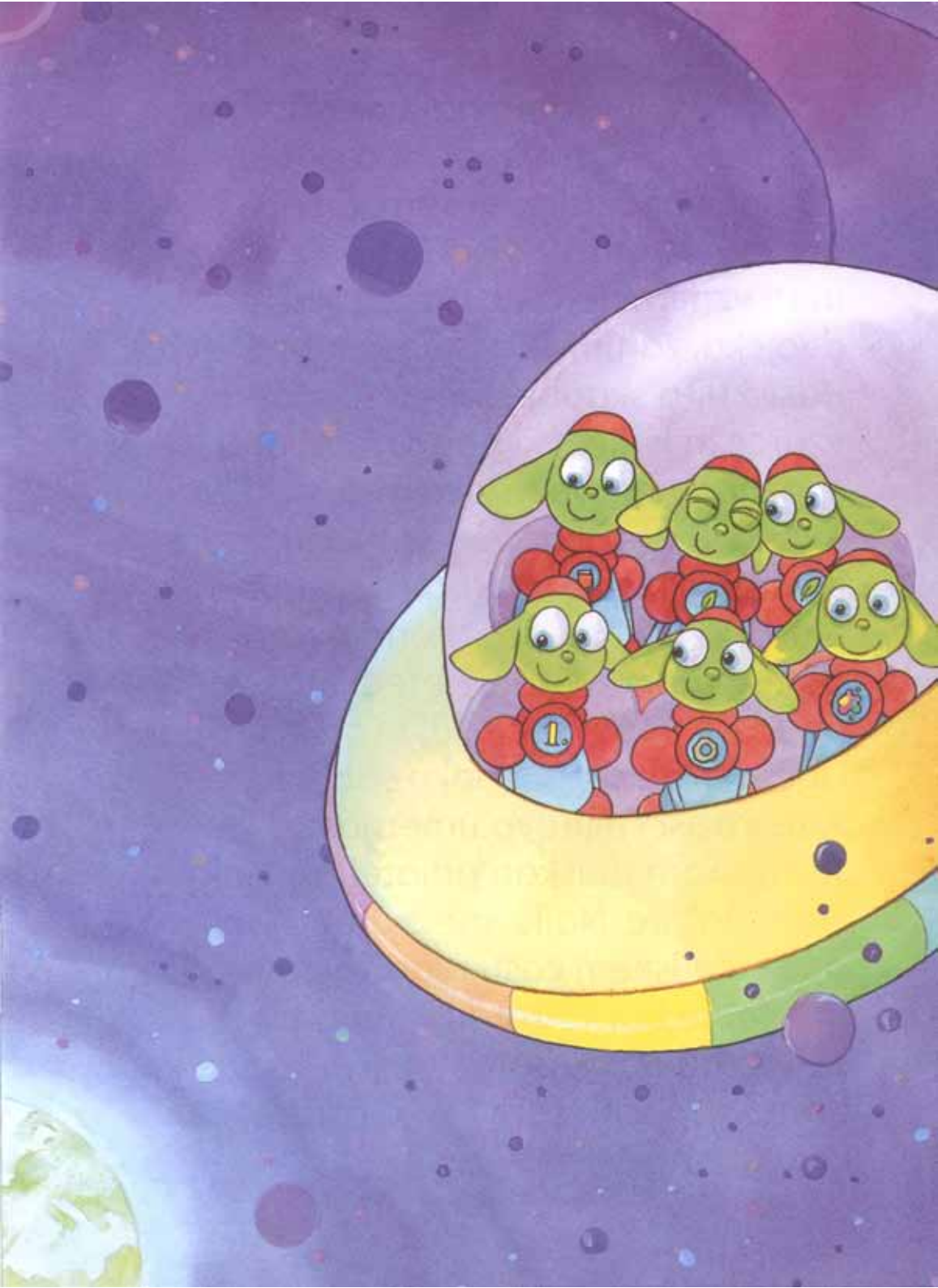
Gaja tipka na tipkovnico in se ozira v nebo. Ali že utripajo luči vesoljske ladje?

»Kaj prihaja! Kako težko sem ga čakala! Mislila sem, da se ne bova videla več.«

»Tk.tk.tutk.tututk ...« se oglašajo zvoki iz tajtine.

Gaja bere na zaslonu: »Spuščamo se v zemeljsko ozračje.«

Vesoljani za pristanek potrebujejo Gajina navodila. Toda v trenutku, ko vesoljska ladja pride v zemeljsko ozračje in prične sprejemati Gajine signale, oživijo vesoljski virusi. Na ekran se izpisujejo sporočila, a še preden se črka izpiše, je ni več. V vesoljski ladji zaskrbljeno stikajo glave. »Kaj sporoča Gaja?« KAJ se odloči:

»Sami si moramo najti mesto pristanka. Pristati moramo skrivaj. Vsak od nas bo raziskoval sam. Če nas bo preveč skupaj, nas bodo ljudje opazili in se vznemirili. Natu in Elfi, vidva sta dvojčka, zanimajo vaju podobne stvari. Raziskujta skupaj. Zberita podatke, vzorce in knjige, ki bodo pomagali spoznati naravo in živa bitja na Zemlji. Tehno, ti poskusi zvedeti, zakaj ljudje izumljajo stroje in druge naprave. Meri, riši načrte, po katerih bomo potem tudi na Alphi naredili take naprave. Etno, poslušaj in opazuj ljudi. Ugotovi, ali se vsi enako sporazumevajo. Arte, razišči njihovo umetnost. Jaz moram poiskati prijateljico Gajo. Ne pozabite. Najkasneje do 21. junija po zemeljskem času morate najti Gajo. Pri njej se bomo zbrali. Ona nam bo pokazala primerno vzletišče. Ta večer bomo zapustili Zemljo. Pa četudi brez koga od nas!«

Tisto noč se je kar šestkrat razlila čez nebo čarobna mavrica ...

Tudi Gaji se posveti: »Virusi jedo črke.« Signal je prekinjen. Ne more jim pomagati. »Kako naj sporočim KAJU, kje sem? Kakšna znamenja naj pošljem?«

Vidi le bleščečo sled vesoljske ladje in šest valovitih mavric, ki so se druga za drugo spustile na Zemljo. Razočarana je.

»Pristali so na neznanem kraju. Kje in kako naj jih iščem? Le kako se počuti KAJ? Kako se bo znašel med tujimi ljudmi? Ali naj čakam, da me poiščejo? Kje so pristali? Ali se bomo srečali? Kako naj se lotim iskanja? Izdelati moram načrt!«

Trda noč je že. Gaja stiska k sebi pokvarjeno napravo, a ne more in ne more zaspiti. Utrujena je in zaskrbljena. Celo noč se ji sanja, kako Vesoljani blodijo v temi in kako se ob tem počutijo.

Ponedeljek je. V šoli je pravkar ponehal jutranji hrup, odzvonilo je in pouk se začelja.

Učiteljica vpraša: »Kdo manjka?«

»Gaja,« se oglasi pod mizo.

»Kaj? Kdo? Pri nas ni nobene Gaje.
Kdoooo ... Kdo si pa ti?«

»Jaz sem KAJ, Gajin prijatelj z Alphe. Prišel sem obiskat Gajo in raziskovat Zemljo. Rad bi Gajo spet videl, pa ne vem, kje bi jo našel. Tu v bližini sem pristal. Videl sem veliko otrok. Mislim sem si, da je Gaja med njimi.«

Predstavljajte si, kako je pogledala gospa učiteljica, ko se je srečala iz oči v oči z Vesoljanom.

Otroci KAJA povabijo na rojstni dan enega od učencev. KAJ se udeleži praznovanja in se tako naje pic in tort, da obleži ves bolan. Ves čas misli na Gajo. Zdravje KAJA je otroke vznemirjalo dober teden. Saj ga niso mogli zdraviti kot Zemljana! Šele ko je pil čaj iz tavžentrož in svoje obroke začinil s česnom in majaronom, je ozdravel.

Ko je ozdravel, je še naprej odhajal na vsa praznovanja, če so ga le povabili. Vedno znova je upal, da bo tam srečal Gajo. Neprestano je spraševal: »Ali je tu Gaja? Ali jo kdo pozna?«

In otroci so se spraševali: »Kako izgleda? Koliko je stara? Kako se piše? Kje stanuje? V katero šolo hodi? Ne veš? Kako naj jo torej najdemo?« In tako naprej, dokler se otroci niso domislili: »Sestavimo oglas, oglašujmo v časopisu, radiu, na TV, izdelajmo ulične letake!«

In končno se najdeta.

»Gaja, si res ti, tako sem te pogrešal.«

Gaja močno objema KAJA in med solzami sreče šepeta: »Samo, da si prišel. Tako rada te imam. Samo moj boš, ta dva dni. Potem boš moral odleteti.«

»Toda Gaja, nisem prišel sam. Z menoj so še drugi, najti jih morava.«

Toda, kako jih najti? Kdo ve, kaj se je zgodilo z njimi? Kje so? Otroci iz Gajine šole in vsi tisti, ki jih je KAJ spoznal na

praznovanjih, so pričeli telefonirati svojim prijateljem in iskati Vesoljane.

»Saj res, razmislimo, kaj zanima vsakega od njih, in ugotovili bomo, kje jih moramo iskati,« se je domislila Gaja.

»Arte bomo verjetno našli v galeriji, kjer je sedaj zanimiva razstava. Prav gotovo bomo vsaj enega našli v banki, saj se pri nas ne more živeti brez denarja. Obiščimo galerije, knjižnice, živalski vrt, muzeje ... in morda jih najdemo. Na vseh teh krajih jim bomo puščali sporočila in načrte, kako najdejo pot do naše šole ali do mojega doma. Opišimo, kako naj najdejo vzletišče, od koder bo poletela vesoljska ladja nazaj na Alphi.«

Uspelo jim je, vsi so zbrani.

»21. junij. Zapustili bomo Zemljo.«

Utripajoče lučke se oddaljujejo ... Gaja vidi le še bleščečo sled vesoljske ladje, ki se dviga pod nebesni svod, in šest valovitih mavric, ki se druga za drugo končajo nekje visoko na nebu.

